

14-fevral — Bobur tavallud topgan kun

Шеърий идроки юксак китобхон Бобур газалларининг ҳар бир байтига мислсиз нақошнинг асарига термулгандаи термулиб, шоир яратган санъатпардоziк мўъжизаларини ўқий олиши мумкин.

Илми саноёзлағи нисбатан сийрак учрайдиган, айниқса бугунги китобхон учун нотаниси соҳа — ҳарфий санъатлар қисмидир. Тўғри, китобхонлар ҳарфий ўҳшатишиларга тез-тез дуч келадилар уларни бақадри ҳол илроқ этадилар. Чунончи, қаддинг алифдай тикилиги, ёр қошининг ё ҳарфига ўҳшаши, машиқатлар юки остида ошиқнинг алифдай қаддинг долдай букилини сингарилди.

Саноёз илмидаги иктоҳ, тасхиф, мувассал, лабрас, қалб, истихроҳ сингари ҳарфий санъатлар осрида истихроҳнинг бой ифода имкониятлана кўра ўрини аллоҳидандар.

Захирридин Муҳаммад Бобурнинг «Девон»ини варақлаб, истихроҳ санъати намуналарини излар эканман, матлаи кишини ўз сехрлилиги

фосати булат билангини чекланмайди. Энг гўзал санъат — мўъжиза «малол» сўзидаидар.

Бу қанақа мўъжиза? Ҳомер «Илиада» достонига: «Ҳар ким «Илиада»дан ола олганича олади» деган этиграф илова қилиган. Бу ҳикматни мумтоз адабиётга нисбатан ишлата бўлади. Ҳар ким газал ёки ҳар бир байдан ола олганича озиқланади, илроқ кучи еттарича хиссий-ақдий лаззат — таассурот олади.

«Малол»даги мўъжизани истихроҳ деган санъатдан хабардор, эски ёзувни биладиган кишигина чукур ўйлаб топа олиши мумкин. Чунки мумтоз адабийбадий анъанага кўра яширин ташбих усулида мuloҳаза юритсан, ёр оғзи — мим ҳарфига ўҳшайди (агар алоҳида олинса — мим ҳарфини бош кисмига); гажак (зулф) эса эски ёзувдаги «лом» ҳарфига ўҳшайди. Шунинг учун шоир гажакнинг иккита эканнинг маҳсус айтмоқда. Қад, бўй, баста оносан алифга ўҳшатилади. Мим ҳарфидан сўнг иккита ломни келтирсағу

шоир истихроҳ санъатини кўлланда ёрнинг бир аъзо-узувини бир гал бир ҳарфта, иккичи марта бошқа бир ҳарфта ўҳшатиги, «Қани истихроҳни тона олармикан?» деб жилмайтиб турганга ўҳшайди. Юқоридаги мисолда шоир зулфи «лом» (зул) ўҳшатган эди. Қуидайдаги байтда эса назарда тутилган ҳарфий ташбих энди зулфга нисбатан лом эмас, балки дол (д)дир:

Кўзию зулфу оғзи фурқатида
Фалак охир мени адам қилди.

Назарда тутилган истихроҳ намунаси бўлган ушбу байт мумзумни ва санъат мояхинини мuloҳаза қиласлий: севгилимнинг кўзи, гажаги ва оғиздан жудоликда яшаганин учун фалак охири мени ўйликка маҳзин этиди. Адам — ўйликни ёрнини юқорида саналган аъзо-узувларга не дахли бор эди? Бунда мумтоз шеърятдаги иккита аъзанига суннитган:

— биринчиси, ёр оғзи кичикилиги гўзалик намунасидир. Уни ўго мим ҳарфига, гоҳ зарага ўҳшатидилару, гоҳ энг гўзал қизлар оғзи бора-сида сўз кеттанини оғзи ўйк эди, дейдилар! Йўқ оғизни излаган ошиқ ўйликка маҳзин бўйса не ажаб?

— иккичиси, байтда биринчи тасаввур эмас, балки истихроҳдаги тасаввур юқоримизни юқорида саналган аъзо-узувларнинг ҳарфий ўҳшатишларини юғишилтирас: «адам» сўзи ҳосил бўлади!

Хўш, қандай қилиб?

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам — ўйлик сўзи ҳосил бўлади.

Мумтоз адабий аъзанига кўра кўтказбии айна (а) ҳарфидир; гажак-зулф бу ўринда дол (д) ҳарфига ўҳшатиган. Оғиз эса, аввали мисолдагидек м-мим ҳарфига мензитилган. Ана шу ҳарфни араб ёзувидан ёнма-ёнма тизаси: адам —

